

Beszámoló az erdélyi terepgyakorlatról

Benkő Marcell

(Földrajz-történelem osztatlan tanárszakos hallgató)

Elsőévesként, már több alkalommal volt szerencsém terepgyakorlaton részt venni. A terepgyakorlat számomra mindig is egy nagy jelentőséggel bíró esemény, hiszen túl azon, hogy kirándulunk egy jót, megismerjük a környezetünket, és felfedezzük azok szépségeit, egy terepgyakorlat során, tudományos „segédlet”, tudományos felvilágosítást-oktatást kapunk a természetben zajló folyamatok mibenlétéről. Ezt a tudást, oktatóink igyekeznek az egyetem falain belül is belénk plántálni, de egy-egy ilyen terepgyakorlat adott esetben sokkal maradandóbb tudást eredményez, mint egy lexikális szöveg megtanulása.



Jómagam most jártam először Erdélyben, és meg kell, hogy mondjam, beleszerettem ebbe a vidékbe. Beleszerettem a tájba, az emberek nyitottságába, és abba, hogy igen, bátran megszólalhatok az anyanyelvemen, sok száz kilométerre az otthonomtól, és nemcsak hogy megértik, de szívesen is veszik az emberek, ha magyarul társalgok velük. Hatalmas élményt jelentett számomra, hogy velem „egy csónakban evező” tanárszakos hallgatótársaimmal egy hetet eltölthettem, és ezalatt még jobban megismerhettem őket. Nagyon fontosnak tartom ezeket az újonnan létrejött kapcsolatokat, mind a saját hallgatótársaimmal, mind a Sapientia EMTE hallgatóival, oktatóival és dolgozóival létrejött kapcsolatot, amely nyilvánvalóan a bizalomra épít, és azt hiszem ez a legfontosabb. Hogy bizalommal és kölcsönös tisztelettel és szeretettel forduljunk egymás felé. Ne csak most, hanem a jövőben bármikor. Hiszen leendő tanárként, nagyon fontosak a megfelelő helyismeret mellett a megfelelő és megbízható helyi kapcsolatok, akár egy kirándulás, akár egy diákcseré program keretein belül is.

Erdély légköre már az első pillanattól magával ragadott. Most hagytam el először az anyaországot, keleti irányban. Nagyon megragadó volt érezni a helynek a történelmi magyar kisugárzását. Nem lehet, vagy csak nagyon nehezen szóban megfogalmazni ezt az érzést. Akár merre jártunk, akár merre néztünk, mindenhol volt valami, ami vagy magyar volt, vagy a magyarsághoz kötődött. Nem tartom magamat sem irredentának, sem pedig szélsőséges nacionalista ideológiák hívének, azonban ez a „kirándulás” jelentősen megváltoztatta a nemzetről, mint egészről alkotott, a világról alkotott, és a hazámról alkotott véleményemet. Rendbe tette bennem mind érzelmileg, mind pedig fizikailag ezeket a dolgokat. Mert persze volt egy elképzelésem, hogy kik azok a székelyek, meg hogy ott élnek valahol Erdélyben, de



így, azáltal hogy személyes kapcsolatba kerültem velük, rájöttem, hogy mit jelent kisebbségben élni, mit jelent az, hogy például nem szolgálnak ki magyarul a boltban, pedig láthatóan érti az eladó, hogy mit mondok neki magyarul. És bizony ráébredtem, hogy mekkora áldozat, mekkora érték, és mekkora emberi nagyság az, amit erdélyi honfitársaink képviselnek, és megélnék, nap-mint nap.

Erdély természeti kincsei valósággal lenyűgöztek. Lenyűgözött az, hogy ott álltunk, a hegyek lábainál, és geológusként gondolkodva egészen a „születésétől” végigkísérhettük annak az adott hegységnek, vagy más képződménynek a történetét. Kezünkbe vehettük, és megvizsgálhattuk, azokat az ásványokat és kőzeteket, amelyek évmilliók óta felépítik ezt a páratlan szépségű tájat. Külön köszönettel tartozunk, és nagyon hálásak vagyunk Dr. Mara Gyöngyvér rektor-helyettes asszonynak, a szívélyes és baráti fogadtatásért, és vendéglátásért, valamint az általa tartott vezetésekért, valamint Dr. Máthé István tanár úrnak a szakszerű vezetésért, mellyel új oldaláról mutatta be számunkra földrajzosok számára, a világ megismerését biológusként. Nagyon érdekes volt számomra a Medve-tó „titkainak” mibenlétét megismerni, és ezt ott a helyszínen mintavételekkel bizonyítani. Nagyon izgalmas volt a cseppet sem veszélytelen, ámbár annál izgalmasabb torjai Büdös-barlang bejáratát megközelíteni, és a környékét megszemlélni,

valamint megfigyelni azoknak a geológiai folyamatoknak a jeleit, amelyek nyomán ez a ritka csoda létrejöhetett, és mindemellett, még ezen folyamatok eredményének biológiai hatását is észlelhettük. Nem tudom minden élményemet-élményünket papírra vetni, hiszen, akkor valószínűleg, egy kisebb regény megírására lennék rászorulva. De mindezek mellett elmondhatom, hogy mind emberileg, mind szakmailag, mind eszmeileg olyan tudást, és tapasztalást kaptam-szereztem, amely nemcsak jövőbeni életemre érzem úgy, hogy nagy hatással lesz, hanem tanári pályámra, ezen belül is, gondolkodásmódomra, szemléletemre, és egész tanári működésemre jelentős kihatással bír majd.



Nagyon hálás vagyok, nagyon hálásak vagyunk, elsősorban a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetemnek, a szervezésért, amellyel lehetővé tették számunkra, hogy ilyen széles körben ismerhettük meg, Erdélyt, és Erdély természeti szépségeit. Hálásak vagyunk továbbá az Eötvös Loránd Tudományegyetem Ásványtani tanszékének, ezen belül is Kis Annamáriának, a lelkes, és fáradtságot nem kímélő szervezésért, valamint köszönettel tartozunk az Emberi Erőforrások Minisztériumának, mely a Makovecz Hallgatói Ösztöndíjprogrammal, támogatta utazásunkat, és fedezte annak teljes költségét. Nagyon eseménydús hetet tudhatunk magunkénak, és abban a tudatban vághatunk neki az előttünk lévő pályának, hogy bármikor is térjünk vissza Erdélybe, az ott élő honfitársainkra mindig számíthatunk, és bármikor is jönnek ők mihozzánk szeretettel látjuk őket.

Benkő Marcell

Budapest, 2017. június 22.